

Stanowisko Wielkopolskiej Rady Koordynacyjnej Związku Organizacji Pozarządowych dotyczące przeciwdziałania stronniczości algorytmicznej na potrzeby tworzenia uchwały Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie „Polityki rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce do 2030 roku”, dalej jako „Polityka rozwoju AI”; 9 maja 2026

Przez stronniczość algorytmiczną (algorithmic bias) należy rozumieć systematyczne zniekształcenie działania systemu AI, które może prowadzić do nierównego traktowania osób lub grup, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, pochodzenie, status społeczno-ekonomiczny lub miejsce zamieszkania.

Stronniczość algorytmiczna (algorithmic bias) to nie tylko błąd technologiczny, lecz mechanizm, przez który system sztucznej inteligencji może przejmować, utrzymywać albo wzmacniać istniejące w społeczeństwie nierówności. Może ona wynikać z danych, które nie obejmują doświadczeń różnych grup społecznych albo odzwierciedlają wcześniejsze praktyki dyskryminacyjne, ale także z decyzji projektowych, sposobu trenowania modelu, doboru celów systemu oraz warunków, w jakich AI jest później stosowana. Szczególne ryzyko dotyczy osób i grup, które już dziś częściej napotykać bariery w dostępie do usług, pracy, edukacji, ochrony zdrowia, świadczeń społecznych czy wymiaru sprawiedliwości - w tym kobiet, osób starszych, osób z niepełnosprawnościami, osób mieszkających poza dużymi ośrodkami, osób o niższym statusie społeczno-ekonomicznym oraz mniejszości. Dlatego polityka rozwoju AI musi wymagać nie tylko zgodności technicznej, lecz także oceny wpływu systemów AI na prawa podstawowe, równe traktowanie i realną dostępność usług publicznych. Przeciwdziałanie stronniczości algorytmicznej powinno obejmować m.in.:

- kontrolę jakości danych,
- testowanie systemów pod kątem ryzyka dyskryminacji,
- przejrzystość kryteriów działania,
- niezależny audyt,
- skuteczną ścieżkę skargi dla osób, których dotyczy decyzja lub rekomendacja systemu AI. Tylko wtedy „sztuczna inteligencja godna zaufania” będzie oznaczać technologię służącą ludziom i wspólnocie, a nie narzędzie automatyzujące stare nierówności w nowej, cyfrowej formie. Dlatego przeciwdziałanie stronniczości algorytmicznej powinno być wpisane do Polityki AI jako warunek realnej, a nie deklaratywnej, sztucznej inteligencji godnej zaufania.

1. Ustawowe zdefiniowanie stronniczości algorytmicznej

Postuluje się wprowadzenie do krajowych ram regulacyjnych dotyczących sztucznej inteligencji definicji stronniczości algorytmicznej, rozumianej jako systematyczne zniekształcenie działania systemu AI, które może prowadzić do nierównego traktowania osób lub grup, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, stan zdrowia, sytuację rodzinną, status społeczno-ekonomiczny, miejsce zamieszkania, pochodzenie lub inne przesłanki narażenia na wykluczenie.

Uzasadnienie:

Stronniczość algorytmiczna nie jest wyłącznie błędem technologicznym, lecz mechanizmem, przez który system sztucznej inteligencji może przejmować, utrzymywać albo wzmacniać istniejące nierówności społeczne. W projekcie Polityki rozwoju AI wskazano, że centralne środki łagodzące

negatywne oddziaływanie AI powinny obejmować m.in. dyskryminację, uprzedzenia, profilowanie i ochronę danych, a w części regulacyjnej wskazano stronniczość algorytmów jako zagadnienie wymagające interwencji legislacyjnej. Skoro dokument bazowy rozpoznaje problem jako regulacyjny, konieczne jest jego jednoznaczne zdefiniowanie, tak aby możliwe było egzekwowanie obowiązków dotyczących testowania, audytu, monitoringu, skargi i odpowiedzialności.

2. Obowiązkowa ocena wpływu systemów AI na prawa podstawowe, równe traktowanie i sytuację kobiet

Postuluje się wprowadzenie obowiązku przeprowadzania oceny wpływu systemów AI na prawa podstawowe, równe traktowanie, dostępność usług publicznych oraz sytuację kobiet i innych grup narażonych na wykluczenie - przed wdrożeniem systemu AI w administracji publicznej, usługach publicznych oraz przez podmioty wykonujące zadania publiczne.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI zakłada bardzo szeroką skalę wdrożeń w sektorze publicznym. Do 2030 r. co najmniej 80% podmiotów realizujących zadania publiczne ma korzystać z narzędzi AI, przewisuje się skrócenie o min. 30% czasu trwania postępowań sądowych dzięki wykorzystaniu rozwiązań sztucznej inteligencji w wymiarze sprawiedliwości a co najmniej 1000 podmiotów publicznych ma przeprowadzić pilotażowe wdrożenie polskiego modelu językowego PLLuM, ze szczególną priorytetyzacją usług publicznych obejmujących ochronę zdrowia i wymiar sprawiedliwości. Przy takiej skali wdrożeń ocena wpływu nie może być fakultatywna, tylko obligatoryjna. Musi obejmować także wymiar płci, ponieważ dane międzynarodowe wskazują, że w krajach o wysokich dochodach miejsca pracy o najwyższym ryzyku automatyzacji stanowią 9,6% zatrudnienia kobiet, wobec 3,5% zatrudnienia mężczyzn (ILO Working Paper 140; Generative AI and Jobs: A Refined Global Index of Occupational Exposure)

3. Obowiązkowe testowanie danych i modeli pod kątem dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na płeć

Postuluje się ustanowienie obowiązku testowania danych, modeli i wyników działania systemów AI pod kątem stronniczości algorytmicznej, w tym wpływu na kobiety, osoby z niepełnosprawnościami, osoby starsze, dzieci, osoby o niższym statusie społeczno-ekonomicznym, osoby mieszkające poza dużymi ośrodkami oraz osoby wykluczone cyfrowo.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI mocno rozwija wątek danych, w tym otwartych danych, danych zdrowotnych, danych kulturowych, modeli open-source oraz krajowych modeli językowych. W dokumencie wskazano, że rzetelne dane są kluczowe do odpowiedniego trenowania algorytmów, a rozwój portalu dane.gov.pl, modeli PLLuM i Bielik oraz przestrzeni danych ma znaczenie strategiczne dla rozwoju ekosystemu AI. Właśnie dlatego należy dopisać wymóg badania reprezentatywności i jakości danych pod kątem ryzyka dyskryminacji. Ryzyko płciowe jest szczególnie dobrze udokumentowane: według ILO zawody zdominowane przez kobiety są niemal dwukrotnie częściej narażone na wpływ GenAI niż zawody zdominowane przez mężczyzn — 29% wobec 16%.

4. Ustawowy obowiązek publicznego rejestru systemów AI stosowanych w administracji publicznej

Postuluje się nadanie rangi ustawowej obowiązkowi prowadzenia publicznego, aktualnego i dostępnego cyfrowo rejestru systemów AI wykorzystywanych przez administrację publiczną oraz podmioty wykonujące zadania publiczne. Rejestr powinien obejmować co najmniej: nazwę systemu,

cel użycia, podstawę prawną, kategorię ryzyka, podmiot odpowiedzialny, obszar zastosowania, informację o ocenie wpływu na prawa podstawowe, informację o testach antydyskryminacyjnych oraz ścieżkę skargową.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI przewiduje stworzenie jednolitej, publicznie dostępnej listy systemów AI używanych w administracji publicznej wraz z opisem funkcji oraz podstawowych parametrów technicznych, dostępnych dla obywateli w celu zwiększenia transparentności administracji publicznej i zaufania społecznego do właściwie zaprojektowanych systemów AI. RDPP powinna postulować wzmocnienie tego zapisu: lista nie powinna mieć wyłącznie charakteru organizacyjnego, lecz powinna stać się ustawowym obowiązkiem administracji. Bez publicznego rejestru obywatel, obywatelka, organizacja społeczna ani organ kontrolny nie będą w stanie ustalić, gdzie AI wpływa na prawa, świadczenia, usługi publiczne lub decyzje administracyjne.

5. Prawo do informacji, wyjaśnienia i zakwestionowania decyzji wspieranej przez AI

Postuluje się wprowadzenie prawa osoby fizycznej do uzyskania informacji, że w jej sprawie zastosowano system AI, prawa do zrozumiałego wyjaśnienia zasadniczych kryteriów działania systemu oraz prawa do zakwestionowania decyzji, rekomendacji, klasyfikacji lub oceny, która wpływa na jej sytuację prawną, zawodową, zdrowotną, edukacyjną, socjalną lub życiową.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI wskazuje, że rozwiązania wdrażane w administracji powinny być bezpieczne, rozliczalne, wyjaśnialne oraz dostosowane do różnych szczebli administracji. Jednocześnie dokument przewiduje szerokie zastosowanie AI w usługach publicznych, w tym w ochronie zdrowia, wymiarze sprawiedliwości, administracji samorządowej, aplikacji mObywatel i procesie legislacyjnym. W takich obszarach samo ogólne zobowiązanie do wyjaśnialności nie wystarczy. Potrzebne jest indywidualne prawo osoby do informacji, wyjaśnienia i zakwestionowania wyniku działania systemu AI.

6. Skuteczna, dostępna i terminowa ścieżka skargowa

Postuluje się ustanowienie skutecznej procedury skargowej dla osób, których dotyczy decyzja, rekomendacja, klasyfikacja, odmowa usługi lub inna czynność wspierana przez system AI. Procedura powinna określać właściwy organ, terminy rozpatrzenia sprawy, obowiązek udzielenia zrozumiałej odpowiedzi, możliwość ponownej oceny przez człowieka oraz możliwość wstrzymania skutków decyzji w sprawach wysokiego ryzyka.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI przewiduje wskaźniki dotyczące audytów bezpieczeństwa i etyki oraz wdrażania polityk transparentności w organizacjach wykorzystujących AI. Te działania są potrzebne, ale niewystarczające, jeśli osoba dotknięta działaniem systemu AI nie będzie miała realnej, prostej i dostępnej drogi skargowej. Skarga musi być dostępna także dla osób o niższych kompetencjach cyfrowych, seniorów, osób z niepełnosprawnościami, osób doświadczających przemocy, osób ubogich i osób zależnych od usług publicznych. W przeciwnym razie ochrona przed stronniczością algorytmiczną pozostanie formalna.

7. Obowiązek udziału człowieka w decyzjach istotnych dla praw jednostki

Postuluje się wprowadzenie zasady, że system AI może pełnić wyłącznie funkcję wspierającą w sprawach dotyczących praw, wolności, świadczeń, usług publicznych, zatrudnienia, edukacji, ochrony

zdrowia, opieki, sytuacji rodzinnej, mieszkalnictwa, migracji, wymiaru sprawiedliwości lub statusu prawnego jednostki. Ostateczna odpowiedzialność za decyzję powinna należeć do identyfikowalnego organu lub osoby.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI zakłada wykorzystywanie narzędzi sztucznej inteligencji w administracji publicznej, w tym w procesie legislacyjnym, ocenach skutków regulacji i ocenach funkcjonowania aktów normatywnych. Przewiduje również zastosowania AI w ochronie zdrowia i wymiarze sprawiedliwości. W takich sprawach konieczna jest jasna odpowiedzialność człowieka i instytucji. Ma to szczególne znaczenie dla kobiet, ponieważ pozornie neutralne kryteria — przerwy w zatrudnieniu, praca w niepełnym wymiarze, niższe dochody, obowiązki opiekuńcze, samotne rodzicielstwo lub doświadczenie przemocy ekonomicznej — mogą działać jako pośrednie zmienne dyskryminujące.

8. Niezależny audyt ex ante i audyt okresowy systemów wysokiego ryzyka

Postuluje się wprowadzenie obowiązkowego audytu ex ante oraz okresowego audytu systemów AI wysokiego ryzyka, w szczególności stosowanych w administracji publicznej, zdrowiu, edukacji, zatrudnieniu, zabezpieczeniu społecznym, wymiarze sprawiedliwości, usługach publicznych i infrastrukturze krytycznej. Audyt powinien obejmować bezpieczeństwo, ochronę danych, wyjaśnialność, dostępność, wpływ na prawa podstawowe, ryzyko dyskryminacji oraz wpływ na kobiety i inne grupy narażone na wykluczenie.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI przewiduje 500 audytów bezpieczeństwa i etyki w organizacjach wykorzystujących AI, tj. 100 audytów rocznie począwszy od 2026 r. Ten kierunek należy znacząco poprzeć i doprecyzować. Audyt nie może ograniczać się do bezpieczeństwa technicznego i ogólnej etyki. Musi obejmować stronniczość algorytmiczną, dyskryminację pośrednią, dostępność, wpływ na prawa podstawowe oraz wpływ na płęć. Bez tego audyt stanie się narzędziem formalnym, a nie realną ochroną praw obywateli i obywaterek.

9. Obowiązkowe standardy zamówień publicznych na systemy AI

Postuluje się wprowadzenie obowiązkowych standardów zamawiania, dokumentowania i wdrażania systemów AI przez administrację publiczną oraz podmioty wykonujące zadania publiczne. Standardy powinny obejmować wymagania dotyczące jakości danych, testowania stronniczości algorytmicznej, dostępności, wyjaśnialności, ochrony danych osobowych, audytu, nadzoru człowieka, procedury skargowej oraz udziału organizacji społecznych w ocenie ryzyka.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI stwierdza, że niezbędne jest opracowanie i egzekwowanie zasad zamawiania i stosowania AI w administracji publicznej. Zamówienia publiczne są kluczowym momentem, w którym państwo może wymusić standardy równości, dostępności, przejrzystości i odpowiedzialności. Jeżeli wymogi dotyczące testów antydyskryminacyjnych, dostępności, audytu i skargi nie zostaną wpisane na etapie zamówienia, późniejsza kontrola może być spóźniona lub nieskuteczna.

10. Szczególne zabezpieczenia dla AI stosowanej na rynku pracy i w rekrutacji

Postuluje się wprowadzenie szczególnych obowiązków dla systemów AI stosowanych w rekrutacji, selekcji kandydatów, ocenie pracowniczej, profilowaniu kompetencji, przydziale zadań, awansach, zwolnieniach, dostępie do szkoleń oraz monitorowaniu pracy. Obowiązki te powinny obejmować

audyt antydyskryminacyjny, informację dla pracownika/czki lub kandydata/tki, możliwość zakwestionowania wyniku, udział reprezentacji pracowników oraz analizę wpływu na kobiety.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI wyraźnie wskazuje, że szczególnie mocno podatne na wpływ GenAI są zawody wykonywane przez kobiety, co może oznaczać, że to one w większym stopniu niż mężczyźni będą poddane presji zwiększania kwalifikacji albo zmiany specjalizacji zawodowej. Dane międzynarodowe wzmocniają ten argument: ILO i NASK wskazują, że w krajach o wysokich dochodach miejsca pracy o najwyższym ryzyku automatyzacji stanowią 9,6% zatrudnienia kobiet, wobec 3,5% zatrudnienia mężczyzn. Równocześnie kobiety stanowiły w 2024 r. tylko 19,5% specjalistów ICT w UE, co oznacza, że są bardziej narażone na skutki automatyzacji, a słabiej reprezentowane w zawodach projektujących i kontrolujących AI.

11. Uwzględnienie perspektywy płci w całym cyklu życia systemów AI

Postuluje się wprowadzenie zasady obowiązkowego uwzględniania perspektywy płci na wszystkich etapach cyklu życia systemu AI: projektowania, doboru danych, trenowania modelu, testowania, wdrożenia, monitorowania, audytu i ewaluacji. Zasada ta powinna obejmować zarówno wpływ systemów AI na kobiety jako użytkowniczki usług publicznych, pracownice, obywatelki, pacjentki, opiekunki i osoby korzystające ze świadczeń, jak i udział kobiet w zespołach projektujących, wdrażających i nadzorujących AI.

Uzasadnienie:

Stronniczość algorytmiczna może mieć charakter płciowy nawet wtedy, gdy system formalnie nie używa płci jako zmiennej. Dyskryminacja może wynikać ze zmiennych zastępczych: historii zatrudnienia, przerw w pracy, wysokości dochodów, formy zatrudnienia, miejsca zamieszkania, obowiązków opiekuńczych, korzystania ze świadczeń lub sytuacji rodzinnej. Projekt Polityki rozwoju AI wskazuje, że AI powinna być narzędziem tworzenia społeczeństwa bardziej sprawiedliwego, włączającego i empatycznego. Taki cel nie będzie możliwy bez obowiązkowego uwzględnienia perspektywy płci w polityce AI, standardach wdrażania i systemie nadzoru.

12. Dostępność i niedyskryminacja AI w usługach publicznych

Postuluje się wprowadzenie obowiązku zapewnienia, aby systemy AI stosowane w usługach publicznych były projektowane, testowane i wdrażane z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami, osób starszych, dzieci, osób wykluczonych cyfrowo, osób mieszkających poza dużymi ośrodkami oraz innych grup narażonych na nierówne traktowanie.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI wskazuje jako cel, że 100% systemów w administracji publicznej wykorzystujących AI ma uwzględniać potrzeby osób wykluczonych. Dokument podkreśla również znaczenie rozwiązań AI dla dzieci, seniorów, osób wykluczonych i osób z niepełnosprawnościami. Ten kierunek powinien zostać przełożony na twarde zobowiązania: testy dostępności, obowiązek konsultacji z użytkownikami, standard projektowania uniwersalnego, audyt wpływu na grupy wrażliwe, w tym kobiety i dostępną procedurę skargową.

13. Wzmocnienie roli organizacji społeczeństwa obywatelskiego w nadzorze nad AI

Postuluje się zapewnienie udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego w konsultowaniu standardów, ocen wpływu, audytów, rejestru systemów AI, map wdrożeń sektorowych, piaskownic regulacyjnych oraz monitoringu wpływu AI na społeczeństwo. Organizacje powinny być traktowane

nie jako odbiorcy informacji, lecz jako partnerzy w identyfikowaniu ryzyk społecznych i ryzyk naruszenia praw podstawowych.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI wskazuje organizacje społeczne jako jeden z kluczowych podmiotów funkcjonujących w polskim ekosystemie AI, obok uczelni, ośrodków badawczych, przedsiębiorstw i administracji publicznej. Jednocześnie dokument zakłada współpracę nauki, biznesu, administracji i społeczeństwa. Z perspektywy organizacji ważne jest, aby nie była to współpraca fasadowa lub incydentalna. W przypadku systemów wpływających na prawa obywateli i obywaterek konieczny jest stały udział organizacji, w tym organizacji pracujących z kobietami, osobami z niepełnosprawnościami, seniorami, dziećmi, osobami ubogimi, osobami doświadczającymi przemocy i osobami wykluczonymi cyfrowo, a także innymi mającymi te oraz inne zagadnienia w obrębie swoich celów statutowych.

14. Monitorowanie wpływu AI na nierówności społeczne i sytuację kobiet

Postuluje się uzupełnienie systemu monitorowania Polityki rozwoju AI o obowiązek regularnego badania wpływu AI na nierówności społeczne, prawa podstawowe, rynek pracy, dostęp do usług publicznych, sytuację kobiet, osób z niepełnosprawnościami, osób starszych, osób mieszkających poza dużymi ośrodkami oraz osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem. Dane powinny być, o ile to możliwe, dezagregowane według płci, wieku, niepełnosprawności, miejsca zamieszkania i statusu społeczno-ekonomicznego.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI przewiduje gromadzenie i analizowanie danych dotyczących wpływu technologii AI na sektory gospodarki, rynek pracy i społeczeństwo poprzez prowadzenie stałego obserwatorium, a także przygotowywanie okresowych raportów, prognoz i rekomendacji dotyczących zmian legislacyjnych i systemowych. Mechanizm ten powinien zostać uzupełniony o obowiązek analizy nierówności i wpływu na kobiety. Bez danych dezagregowanych według płci państwo nie będzie w stanie ocenić, czy AI zmniejsza nierówności, czy je automatyzuje i wzmacnia.

15. Ujęcie stronniczości algorytmicznej w piaskownicach regulacyjnych

Postuluje się wprowadzenie obowiązku testowania systemów AI w piaskownicach regulacyjnych także pod kątem ryzyka stronniczości algorytmicznej, dyskryminacji, dostępności, wpływu na prawa podstawowe oraz wpływu na kobiety i grupy narażone na wykluczenie.

Uzasadnienie:

Projekt Polityki rozwoju AI przewiduje rozwój piaskownic regulacyjnych oraz wskazuje, że do 2030 r. co najmniej 50 firm rocznie ma testować swoje rozwiązania w kontrolowanym środowisku piaskownic regulacyjnych. Piaskownice są ważnym narzędziem wspierania innowacji, ale powinny służyć także bezpiecznemu testowaniu wpływu społecznego. Nie powinny być wyłącznie przestrzenią sprawdzania zgodności technicznej i biznesowej. Powinny umożliwiać wykrywanie ryzyk dyskryminacyjnych przed wejściem systemu na rynek lub do usług publicznych.

16. Dodanie odrębnego punktu 6.x „Przeciwdziałanie stronniczości algorytmicznej” do rozdziału 6 Polityki rozwoju AI

Postuluje się dodanie w rozdziale 6 Polityki rozwoju AI, zatytułowanym „Sztuczna inteligencja godna zaufania”, odrębnego punktu 6.x. Przeciwdziałanie stronniczości algorytmicznej, obejmującego definicję problemu, obowiązek oceny wpływu na prawa podstawowe i równe traktowanie,

testowanie danych i modeli, szczególne zabezpieczenia dla kobiet i grup narażonych na wykluczenie, audyt, rejestr systemów AI, prawo do informacji i skargi oraz udział organizacji pozarządowych.

Uzasadnienie:

W nowej wersji Polityki rozwoju AI wątek stronniczości algorytmicznej jest już obecny, ale rozproszony: pojawia się przy środkach łagodzących negatywne oddziaływanie AI, przy regulacjach i etyce, przy administracji publicznej, przy danych, rynku pracy i audytach. Dlatego potrzebny jest osobny punkt w rozdziale 6, który scali te elementy i nada im charakter zobowiązań, a nie wyłącznie deklaracji kierunkowych.

Proponowany nowy punkt do rozdziału 6 Polityki rozwoju AI

6.x. Przeciwdziałanie stronniczości algorytmicznej

Stronniczość algorytmiczna oznacza systematyczne zniekształcenie działania systemu sztucznej inteligencji, które może prowadzić do nierównego traktowania osób lub grup, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, stan zdrowia, sytuację rodzinną, status społeczno-ekonomiczny, miejsce zamieszkania lub inne przesłanki narażenia na wykluczenie.

Przeciwdziałanie temu zjawisku wymaga obowiązkowego testowania danych i modeli, oceny wpływu systemów AI na prawa podstawowe i równe traktowanie, przejrzystości kryteriów działania, niezależnego audytu, udziału człowieka w decyzjach istotnych dla praw jednostki oraz skutecznej ścieżki skargowej.

Szczególną uwagę należy poświęcić ryzyku dyskryminacji kobiet. Zawody sfeminizowane są bardziej narażone na wpływ generatywnej AI, a kobiety pozostają niedostatecznie reprezentowane w sektorze ICT i w zespołach projektujących technologie. Dane ILO wskazują, że zawody zdominowane przez kobiety są niemal dwukrotnie częściej narażone na wpływ GenAI niż zawody zdominowane przez mężczyzn - 29% wobec 16% - a dane Eurostatu pokazują, że kobiety stanowiły w 2024 r. tylko 19,5% specjalistów ICT w UE.

Systemy AI stosowane w administracji publicznej, usługach publicznych, edukacji, ochronie zdrowia, zabezpieczeniu społecznym, rynku pracy i wymiarze sprawiedliwości powinny być projektowane i wdrażane w sposób zapewniający dostępność, niedyskryminację, wyjaśnialność i możliwość zakwestionowania wyniku ich działania.

Przeciwdziałanie stronniczości algorytmicznej powinno być traktowane jako warunek sztucznej inteligencji godnej zaufania, a nie jako zagadnienie wyłącznie techniczne.

